

P. K. N.

WIADOMOŚCI

POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO.

Nr 12

Warszawa, dnia 25 Marca 1925 r.

Rok 1

TREŚĆ: W sprawie przepisów odbiorczych turbin parowych (przekł. przepisów Czeskosłowackiego Komitetu Normalizacyjnego, ciąg dalszy). — Norma prób na rozciąganie (pomiar próbek).

SOMMAIRE: Cahier des charges pour la fourniture des turbines à vapeur (publié par la Com. Tchécoslovaque de Standardisation). — Norme polonaise des essais de la résistance à la traction (épreuve des d'essai).

Polski Komitet Normalizacyjny, podając do wiadomości wszystkie projekty polskich norm oraz technicznych warunków dostawy przed ich wniesieniem na plenum Komitetu, ma na celu wywołanie odpowiedniej dyskusji, oraz rzeczowej krytyki szerszego ogółu osób zainteresowanych.

Biuro Komitetu prosi o nadsyłanie wszelkich sprzeciwów, dotyczących powyższych projektów, pod adresem: Polski Komitet Normalizacyjny, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, ulica Elektralna 2, w terminie podanym nad nagłówkiem każdego projektu.

Uzasadnienia sprzeciwów powyższych mogą być ewent. drukowane w dziale „Wiadomości P. K. N.” Przeglądu Technicznego, winny jednak być w tym celu odpowiednio opracowane.

W sprawie przepisów odbiorczych dla turbin parowych¹⁾.

Prof. A. Rogiński.

III. Przyrządy pomiarowe i prowadzenie badań.

30) Wszystkie używane do badań przyrządy pomiarowe powinny być dokładne i pewne.

31) Przyrządy zapisujące mogą być dopuszczone do odpowiedzialnych badań tylko wówczas, jeżeli ich wskazania w każdej chwili podczas pracy mogą być sprawdzone.

32) Rurociąg do pary dolotowej powinien być całkowicie odwadniany, możliwie blisko turbiny (przed zaworem dolotowym). Urządzenie to jest potrzebne nawet w tym wypadku, jeżeli rurociąg ma odwadniacz położony daleko od turbiny.

33) Kondensatory powierzchniowe powinny być przed badaniem należycie oczyszczone i wypróbowane na szczelność; próba na szczelność może być w razie potrzeby dokonywana i po badaniu.

34) Jeżeli zachodzi tego potrzeba, łopatki turbiny należy oczyścić.

35) Straty pary w turbinie (w dławnicach), które nie mogą być mierzone jako kondensat i nie przechodzą przez pompę powietrzną, powinny być wyznaczane osobno (patrz również p. 47).

IV. Ogólne warunki badań.

36) Przy wyznaczaniu rozchodu pary, prężność i temperaturę pary oraz obciążenie należy utrzymywać możliwie na stałym poziomie, w razie potrzeby nawet sztucznie. Stały poziom rozumie się wówczas, jeżeli odchylenia nie przekraczają $\pm 3\%$ średnich wartości. Przytem bierze się pod uwagę prężność bezwzględną i temperaturę według skali Celsjusza. Zaleca się jednak, by odchylenia te nie przekraczały $\pm 1\%$.

37) Badanie może być zaczęte tylko z chwilą ustalenia obciążenia, prężności i temperatur w silniku i w przyrządach.

38) Badania prowadzone w czasie normalnego ruchu fabryki, nie powinny się odbywać co najmniej podczas całej pierwszej godziny i ostatniej półgodziny dnia roboczego; również nie należy ich wykonywać, w miarę możliwości, w dni przedświąteczne i poświąteczne.

39) Czas trwania badań opartych na pomiarze wody zasilającej powinien z reguły wynosić 6 godzin; tylko przy zupełnie jednostajnym przebiegu pracy turbiny może on być skrócony najwyżej do 4 godzin. Przy badaniach opartych na pomiarze skroplin albo ilości pary za pomocą dyszy, wystarcza czas od pół godziny do jednej godziny, licząc od chwili nastąpienia stanu ustalonego.

40) Do ustalenia mocy lub zdolności przeciążenia wystarcza czas krótszy. Powyższe uwagi należy uważać za wskazówki zalecane.

41) Odczyty na przyrządach należy dokonywać co 3—5 minut. Stan barometru należy zanotować kilka razy podczas badania.

Jeżeli obciążenie jest zmienne, to potrzebne są częstsze odczyty, najmniej 15 w ciągu całego badania.

42) Ilość obrotów silnika należy ustalać ściśle.

43) Prężność i temperaturę pary dolotowej mierzy się bezpośrednio przed zaworem dolotowym. Stosuje się to również do maszyn regulowanych zapomocą dławnienia.

44) Jeżeli gwarantowany rozchód pary, przy dostawie skraplacza przez innego dostawcę, jest oparty na ustalonym rozrzedzeniu, to należy je mierzyć przed skraplaczem.

V. Pomiar rozchodu pary.

45) Rozchód pary ustala się:

- a) drogą ważenia skroplin ze skraplacza;
- b) jeżeli turbina nie posiada skraplacza powierzchniowego, to ilość pary mierzy się zapomocą dyszy wywzorcowanej.
- c) jeżeli i to nie jest możebne, to mierzy się ilość wody zasilającej.

(Ciąg dalszy p. str. 40 N).

¹⁾ Ciąg dalszy do str. 36 N w Nr 11, r. b.